

ges til at dække over de reelle hensigter end til at fortælle om dem.

Men nu skal man jo ikke dømme en ny regering på mistanken, kun på gerninger. Og derfor vil jeg byde alle nye ministre velkommen og udtrykke håbet om, at i den tid, I har embedet, vil det både være til glæde for jer selv og for vores land.

Som en af dem, der længst har fået lov til at være minister, vil jeg uden forbehold sige til de nye, at det er fascinerende, det er vældig udfordrende. Det giver enorme muligheder for at udfolde sig. Det giver en vældig kapacitet, fordi man bakkes op af et stort kompetent og loyalt embedsværk.

Kl. 11.10

Der er med andre ord mange bagmænd bag de succeser, der måtte komme, mens de fejl og fiaskoer, som Folketinget og medierne vil nagle jer på, har I kun jer selv at takke for.

Jeg kender statsministeren godt nok til at vide, at regeringens medlemmer aldrig får lov til at glemme, at det nu er dem, der har magten. Nu er det dem, der skal tage initiativerne. Nu kan V og K gennemføre alt det, V og K har sagt – hvis de tør. Midterpartierne står ikke i vejen som i 1980'erne.

Fra valgkampen, fra regeringsgrundlaget, fra tirsdagens redegørelse kender vi det billede, V og K gerne vil tegne af sig selv. Nu skal V og K vise, hvad V og K faktisk duer til. Vi ser frem til at få fremlagt paragraf for paragraf, initiativ for initiativ, hvad man faktisk tør.

Vi vil fra Socialdemokratiet love en stærk, konstruktiv, konsekvent opposition. Vi vil med argumentets kraft og offentlighedens bistand holde den nye regering fast på, at den bruger magten med ynde og med omtanke.

Den nye regering arver et stærkt fundament. Dansk økonomi er i balance på alle de vigtige poster med store overskud på de offentlige finanser, på betalingsbalancen og med den laveste ledighed i 25-30 år. Som overvismanden sagde forleden: en unik udvikling i nyere historisk tid.

Og når det er gået så godt, så er det jo netop, fordi Danmark slet ikke er det stivnede samfund, man fik indtryk af ved at lytte til statsministerens redegørelse i tirsdags. Der mangler hverken arbejdsglæde eller virketrang her hos os.

Vi har en arbejdsstyrke, der er veluddannet og forandringsparat. Vi har en stærk teknologisk udvikling, og der er i de sidste 9 år sket en historisk enestående udbygning af fællesskabet: ser-

vice på sygehuse, børnepasning, ældreomsorg osv. Sagt med andre ord: Så langt tilbage, nogen kan huske, har ingen ny regering fået forærende så godt et grundlag at starte på, som denne her får. Husk det, og værn om det.

Jeg har ikke efter statsministerens redegørelse i tirsdag nogen grund til at tro, at regeringen vil overbetone forgængernes resultater. Det er måske også for meget forlangt. Jeg beder bare indtrængende om, at man husker på, at det, der blev bygget op de sidste 9 år, har krævet hårdt arbejde og af og til upopulære beslutninger.

Den solide økonomi og beskæftigelse, som vi har opnået, er imidlertid den bedste, ja, den eneste sikre garant for, at de næste generationer kan få valgmuligheder, kan få frihed til at udfolde sig, selv om der kommer mange flere pensionister, der også skal have det godt.

Derfor må jeg henstille til regeringen om ikke letsindigt at sætte stabiliteten over styr for at indfri alt for hårdt oppustede valgløfter. For alt det, der er bygget op over 9 år, kan brydes ned på få måneder, hvis den nye regering tænker mere på næste valg end på næste generation.

Stabilitet er jo ikke det samme som stagnation, tværtimod. Kun ved at fortsætte reformkursen og fornyelsen, som vi har gennemført den gennem 1990'erne, kan vi fastholde et velfærds-samfund for det 21. århundredes mennesker. Vi har et fælles ansvar for, at kampen for et bedre samfund aldrig degenererer til et bevidstløst forsvar for bestemte strukturer og institutioner eller organisationer.

Det er i øvrigt påfaldende, at statsministeren i sin redegørelse i tirsdags havde så utrolig mange låneord og lånesætninger fra sin forgænger, hr. Poul Nyrup Rasmussen, ord om behovet for et stærkt fællesskab og om nogle grundlæggende værdier og holdninger, om at give den enkelte endnu større frihed, om omsorg for de svageste, om styrkelse af sygehuse, ældreomsorgen og skolen, om en forstærket investering i fremtiden.

Kl. 11.15

Jeg vil gå så vidt som til at sige, at hvis statsministeren havde været lederskribent på Berlingske Tidende, så tror jeg, han ville have været i alvorlig fare for at blive fyret for at skrive af fra den konkurrerende lederskribents leder.

Men er vi da slet ikke uenige? Er ideologierne døde? Er klassekampen blevet afløst, og skete det i tirsdags? I traditionel forstand har klassekampen jo været afløst i mange, mange år. Det er blevet sagt meget klogt, at Socialdemokratiet